

ΕΠΙΤΑ ΠΡΟΣΟ

Έτος Α' — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΤ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΣ — Αριθ. (16) 3.

14 Ἀπριλίου 104 (1896)

Οἱ τρεῖς μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες ἀριθμοὶ τῆς ἐφημερίδος μας ἀπεστάλησαν καὶ εἰς τινὰς τῆς ὑποδείξει φίλων των. Ὅσοι ἐκ τούτων δὲν μᾶς ἐπιστρέψωσι καὶ τὸν τρίτον ἀριθμὸν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θεωρηθῆσονται συνδρομηταί.

Εἰς οὐδεμίαν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον μας ἐὰν δὲν πληρώσωσι τὴν διδραχμὸν συνδρομῆς του.

Ἡ ἘΝ ΚΑΜΑΡΙΖῆ (ΛΑΥΡΙΟΥ) ΑἰΠΕΡΓΙΑ

Ἡγεῖραν, τέλος, τὰ θύματα τῶν ἐν Καμαρίζῃ τοῦ Λαυρίου ἐκμεταλλευτῶν τὴν κεφαλὴν, ἣν ἔκλυον ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡγεῖραν τὴν κεφαλὴν νὰ ζητήσωσι βελτιώσιν τῆς ἀθλίας καὶ φοβερᾶς καταστάσεώς των. Ἡγεῖραν τὴν κεφαλὴν, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ ὑποφέρουν πλέον τὴν δυστυχίαν, τὴν πείναν, τὴν ἀθλιότητα. Ἡγεῖραν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι τὴν κεφαλὴν τὴν βεβαρυμένην ἐκ τῶν φροντίδων τοῦ βίου, καὶ ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀπεργίας.

Ἠνόησαν, τέλος, ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαφέρωσι ἀπὸ τὰ κτήνη, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων δὲν ὑπάρχει καμμία σχέση· ὅτι ζοῦν νὰ ἐργάζωνται ὅπως πλουτίζωσι τὰ παχύδερμα ἐκεῖνα κτήνη, τὰ ὁποῖα οὐδὲν ἄλλο πράττουσιν ἢ ν' ἀπομυζῶσι, δίκην βδελῶν, τοὺς κόπους τοῦ ἀτυχοῦς ἐργάτου. Ἠνόησαν ὅτι ἐνούμενοι, συσσωματούμενοι, εἶναι μία μεγάλη, μεγίστη, δύναμις· ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ὑπάρχουσαν θεωρίαν νὰ ἐπικρατῆ ὁ ἰσχυρότερος, δύναται νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιόν των, καθ' ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἰσχυρότεροι. Ἠνόησαν, λοιπὸν, ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιόν των καὶ ἐκήρυξαν ἀπεργίαν.

Στερούμενοι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα, στερούμενοι τὴν ἐλευθερίαν, φυλακισμένοι, χωμένοι μέσα εἰς τὰ ἀνήλια καὶ ὑγρὰ φρέατα τῶν μεταλλείων, εἰς ἀτμόσφαιραν βαρεῖαν καὶ δηλητηριώδη, εἰς θερμοκρασίαν ἀσφικτιώσαν καὶ ἀνθρωποκτόνον, ἐργάζονται ἀδιακόπως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἡμέρας ἀναπαύσεως, διὰ νὰ κερδίσουν μόλις τὸν ἄρτον των, δύο δραχμὰς καὶ τεσσαράκοντα λεπτὰ ἕως δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἡμερομίσθιον! Φθείρου τὴν ζωὴν των, οἱ δυστυχεῖς ἐργάται, φθείρου τὴν ὑγίειαν των, δηλητηριαζόμενοι, διὰ νὰ θρέψουν τὴν ἀτυχῆ οἰκογενειάν των, λυπόσαρκον σύζυγον καὶ τέκνα. χάριν τοῦ γλισχροτά-

του τούτου ἡμερομίσθιου, οἱ δυστυχεῖς ἐργάται κατέρχονται πρόωρος εἰς τὸν τάφον ἀφίνοντες συζύγους καὶ μικρὰ ἄθῳα πλάσματα, ἔρμα, νὰ κυλισθοῦν κατόπιν εἰς τὴν στέρῃσιν, τὴν ἀνέχειαν, τὴν ἀτιμίαν, τὸ ἐγκλημα. Χάριν τοῦ ἄρτου μόνον, ὅπως μὴ ἀποθάνουν τῆς πείνης, οἱ δυστυχεῖς ἐργάται, οἱ μεταλλορύκται, εἰσδύουν εἰς τὸ σκοτεινὰ σπλάγγνα τῆς γῆς εἰς τοὺς λαβυρίθους τῶν στοῶν, μέσα εἰς τὸν μαῦρον κόσμον τοῦ μεταλλείου, νὰ ἐργασθοῦν, νὰ ἐξωρίζουν τὸ ὑπόχρουν, τὸ ἀνθρωποκτόνον μεταλλεῦμα, σκάπτοντες νυχθημερὸν τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς. Ζῶντες θάπτονται, οἱ δυστυχεῖς μεταλλορύκται, χάριν τοῦ ἄρτου μόνον, ὑπὸ τὰ κρυερά τῆς γῆς χώματα ἢ ἀκρωτηριάζονται καθιστάμενοι ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καὶ κατόπιν ἀποπεμπόμενοι, οἱ δυστυχεῖς, ρίπτονται εἰς τοὺς πέντε δρόμους ὑπὸ τῶν κτηνῶν ἀφεντικῶν των, ναυάγια τοῦ κοινωνικοῦ βίου, μέλλοντες ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης ἢ νὰ τείνωσι χεῖρα ἐλεημοσύνης, ὅπως καὶ τότε, ἐκδιώκονται βαναύσως καὶ περιφρονῶνται παρὰ τῶν ὑπαίτιων τῆς φρικώδους ταύτης καταστάσεώς των, ἐν ἣ περιπτώσει τοῖς τείνουσι τὴν χεῖρα. Τί; νὰ δώσωσι προσοχὴν εἰς τοὺς; Αὐτοὶ πλέον εἶναι ἀνίκανοι δι' ἐργασίαν, δὲν ἔχουν πλέον ζωὴν νὰ θυσιάσουν ὑπὲρ αὐτῶν, τῶν παχυτέρμων κτηνῶν δὲν πρέπει κἄν νὰ τοὺς θεωροῦν ὑπάρχοντας. Ἐστεῖρευεν ἡ πηγὴ καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ τοὺς ἐκμεταλλευθοῦν καὶ τοῖς εἶναι ἄχρηστοι.

Ἀθλία ζωὴ, πλήρης στερήσεων κόπων, καὶ βασάνων καθίσταται ὁ βίος, τῶν δυστυχῶν τούτων ἐργατῶν, τῶν μεταλλορυκτῶν, ἀβίωτος. Ἐξέρχεται ὁ ἀτυχῆς ἐργάτης κατὰ κόπος ἐκ τοῦ τάφου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ πολλὰς ὥρας μένει κεχωσμένος, ἀδιακόπως ἐργαζόμενος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν του, τὴν πτωχικὴν καλύβην του, διὰ νὰ ξεκουράσῃ τὰ κατὰ κόπον μέλη του, καὶ εὐρίσκει ἀντὶ ἡσυχίας τὴν φωνὴν τῶν τέκνων του, τῶν ρακενδύτων, τῶν λιποσάρκων, τὴν φωνὴν τῶν ἀγαπημένων τέκνων του, νὰ ζητοῦν ψωμὶ ἀπὸ τὴν ἄτυχην, τὴν δυστυχισμένην σύζυγον του, καὶ φεύγει ἀπ' ἐκεῖ, φεύγει ἀπογοητευμένος καὶ ρίχνεται εἰς τὸ καπηλεῖο νὰ ξεκουρασθῇ ὀλίγον καὶ νὰ λησμονήσῃ τὴν κακομοιριά του, τὴν δυστυχίαν του, τὴν φτώχειά του, μὲ τὸ νερὸ τῆς λήθης. Καὶ ἐργάζεται μέσα βαθεῖα, στὴν γῆν, μέσα εἰς τὸν θάνατον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ πλουτῶσι τὰ παχύδερμα ἐκεῖνα κτήνη, οἱ ἐκμεταλλευταὶ του.

Ἄλλ' ἡγεῖραν τὴν κεφαλὴν νὰ ζητήσωσι βελτιώ-

σιν τῆς ἀθλίας ταύτης καταστάσεώς των, οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι ἐξωρκαταί τῶν μετάλλων ἤγειραν τὴν κεφαλὴν, δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπομείνουν πλέον τὴν φοβερὰν αὐτὴν ζωὴν. Τοῦλάχιστον μὲν κρὰν βελτίωσιν, αὐξήσιν τοῦ ἡμερομισθίου (!) ζήτου.

Ἄλλ' ὄχι. ἐργάτα μεταλλορύκτα, αἱ κάμνηνοι, αἱ μηχαναὶ, τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας σου, τὰ πάντα ἐγένοντο διὰ τοῦ κόπου σου, διὰ τῆς ἐργασίας σου, διὰ τοῦ ιδρώτος σου ἀνήκουν λοιπὸν εἰς σέ, καὶ μόνον εἰς σέ. Σὺ, καὶ μόνον σὺ, πρέπει ν' ἀπολαμβάνῃς τὸ προϊόν καθ' ὅλοκληρίαν τῆς ἐργασίας σου. Ὅλον τὸ προϊόν τῶν κόπων σου πρέπει νὰ ζητήσῃς νὰ λάβῃς.

«Εἶναι καιρὸς νὰ κτυπήσῃς τὴν νοικοκυρικὴν κοινωνίαν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὴν κάνει νὰ ζῆ».

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

—«Πεινώμεν», φωνεῖ ὁ λαὸς,—καὶ ὅταν λέγομεν λαὸν ἐνοοῦμεν τὸν ἐργατικόν, τοῦτέστι τὰ δύο τρίτα τῆς κοινωνίας—«Πεινώμεν», ἀκούεται φωνὴ ἐκ στηθῶν ἀδυνάτων ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς κακῆς συντηρήσεως, φωνὴ ὑποτρέμουσα καὶ ἐξησθενιμένη ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης, φωνὴ ἐσβεσμένη σχεδὸν ἐκ τῆς δουλείας, τῆς τυραννίας, φωνὴ ἥτις πρὶν παρῆλθῃ πολὺς ἔτι χρόνος, θὰ λάβῃ ἰδίαις χερσὶ τὴν δικαιοσύνην, τὰ δικαιώματα αὐτῆς, τὸ ἀνήκον αὐτῇ, ἀπερ δρᾷξ ἐπιτηδείων ἐκμεταλλεῦται διὰ τοιοῦτου ἐπιτηδείου τρόπου, ὥστε κατανατῶμεν νὰ τοὺς ὀνομάσωμεν κοινῇ γνώμῃ εὐεργέτας Μας!!....

«Εἶναι ὁ λαὸς ἐλεύθερος» λέγουσιν οἱ νόμοι τῶν λεγομένων ἐλευθέρων κρατῶν! εἶναι ὡς νὰ λέγοις: «εἶναι ἐλεύθεροι οἱ ἐπιτηδῆιοι νὰ ἀφαιρῶσι καὶ αὐτὸ τὸ ὑποκάμισσον ἐκ τῶν μὴ ἐπιτηδείων» καὶ διοργανίζομεν ἑορτάς, χάριν τῆς ἀπελευθερώσεώς μας! ναί, ἑορτάζομεν τὴν ἀπελευθερώσιν Μας ἐξ ἀλλοθινῶν καὶ τὴν ὑποδούλωσιν Μας εἰς δράκκα πολιτικῶν καὶ κεφαλαίουχων, ἐν λέξει μιᾶ, τῶν ἐπιτηδείων.

Δυστυχεῖ ὁ λαὸς καὶ ὑπομένει νῦν μετὰ καρτερίας τὰς καταπίσεις τῶν ἐπιτηδείων, ἀλλ' ἀλλοίμονον καὶ τρεῖς ἀλλοίμονον ὅτε οὗτος σισματωμένος μετ' ἀλλαλαγμοῦ θέλει λάβῃ τὸ ὄπλον ἀνὰ χεῖρας ἵνα ζητήσῃ τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ, τὸν ἄρτον του, τὸν πλοῦτον του, τὴν ἐργασίαν του.

Ὑπομένει, ὑπομένει ἀλλ' οὐκ ἔστι μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν συλλέγων τὰς ὑπολειπομένας αὐτῷ δυνάμεις θέλει τιμωρήσει τοὺς αἰτίους.

Ἡ περιφρονημένη ἤδη κευχωρισμένη δύναμις τῆς

ἐργασίας θέλει ρίψει κρυγὴν ἀπελπισίας καὶ θέλει πλήξει τὸν αἷτιον ἀδυσωπήτως φωνοῦσα: «κάτω τὸ κεφάλαιον, ζήτω ἡ ἐργασία».

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ εἶναι χαρμόσυνη, ἡμέρα καθ' ἣν θέλει ἀνυψωθῆ ἡ τῆς ἐλευθερίας σημαία, ἡ σημαία τοῦ Ἐλευθέρου Σοσιαλισμοῦ καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον.

Ἴδατε εἰς ποίαν κατάστασιν ἔχουσι φέροι εἰ ἀθλοῖοι τὸν ἐργατικὸν λαὸν ἀποχωρίσαντες ἐπιτηδείως τὰ μέλη αὐτοῦ ἐνέσπειραν ἐν αὐτῷ προλήψεις, ἀμάθειαν, κ.λ.

Ἐπιτηδῆιοι! φοβηθῆτε, φοβηθῆτε τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ ὅστις ἀρκετὰ ἐτηρανθήθη, ἐξεδάρη, ἀπεμυζήθη, ἐταλαιπορήθη, ὑπέμεινε, καιρὸς εἶναι ν' ἀναπετάσῃ τὴν σημαίαν τῆς Δικαιοσύνης τῆς Εὐτυχίας, τῆς Ἀληθείας, τὴν σημαίαν τῆς Ἰσότητος, τῆς Ἀδελφότητος καὶ Ἐλευθερίας.

Ἡ «ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ»

ὅς πωλῆται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἀντὶ 5 λεπτῶν

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

— Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὑπάρχουσι τανῦν ἄνω τῶν 50,000 γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι τυγχάνουσι πανεπιστημιακῆς παιδείσεως.

— Πολλὰ πολιτεία τῆς μεγάλης Βορειο-αμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας ἔχουσιν ἰδρύσει σῶμα ἀστυνομικῶν ἐκ γυναικῶν, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων εἶναι νὰ συλλαμβάνωσι, φυλακίζωσι καὶ ἐπιτηρῶσι τὰς κακούργους γυναίκας. Ἐν τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι τῆς Νέας Ἰόρκης ἔχει διωρισθῆ νεῦνις τρεῖς ὡς γραμματεῖς καὶ στενογράφοι τῆς ἀστυνομίας' ἐκτελεῖ δὲ ἐργασίαν ὅσην θὰ ἐξέτελουν δύο ἄνδρες.

Ἡ ἰσχύουσα Πολιτεία καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἀτελῆ διδάκουσα καὶ ἐπιβδλλουσα καὶ γονιμοποιουσα τὸ κακόν.

Γ. Δ τ μ ὀ π ο υ λ ο ς

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐργάζεται καὶ στεφεῖται δὲν εἶναι ἐλεύθερος.

Π λ. Δ ρ α κ ο ὄ λ η ς

Ἐκαστος ἄνθρωπος ἰδίᾳ καὶ πάντες ὁμοῦ ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ ἰδρυσιν μεγάλου κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, ἐν ᾧ νὰ βίσιλεύῃ ἡ Εὐημερία, ἡ Πρόοδος, ἡ Ἰσότης, ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Ἀγάπη, καὶ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ὑπάρχοντος, τὸ ὁποῖον κατατρυχεῖ πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ πλανήτου τούτου οἰκοῦντα λογικὰ ὄντα ἕνεκα κακῶν καὶ ἀθλιῶν συστημάτων, ἕτινα παρήγαγε κοῦφος ἐγωϊσμός.

Ἡ ἐντελής μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἀθλιωτέτης καταστάσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἡ ἐντελής ἀπαλλαγὴ αὐτῶν ἀπὸ τὴν μέρεμναν τῆς αὐρίου εἶναι ἔργον αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος δυνηθῆ νὰ διακρίνῃ τὸ Καλὸν ἀπὸ τοῦ Κακοῦ ἔχει ἀνάγκην ἐκπαιδεύσεως προσωπικῆς, καθιστώσης αὐτὸν ἱκανὸν πρὸς τοῦτο. Γ. Δ τ μ ὀ π ο υ λ ο ς

Ἡ δραχμὴ τοῦ κεφαλαίουχου εἶναι μεγαλύτερα τῆς δραχμῆς τοῦ ἐργάτου. Π λ. Δ ρ α κ ο ὄ λ η ς

«Ἐπὶ τὰ πρόσω»

ἡμερῆς ἑβδομαδιαία— τῶν συμφερόντων τοῦ ἀνθρώπου

«Ὄκ ἐν τῷ πολλῷ τῷ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ἑτήσια δραχμὰς 2. — ἑξάμηνος δραχ. 1.

Τιμὴ τοῦ φύλλου λεπτὰ 5

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

θέλουσιν εἰσπραχθῆ, αἱ μὲν ἑξάμηνοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέντε μηνός, αἱ δὲ ἑτήσῃσι περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐνδεκάτου.

Γραφεῖα διευθύνσεως καὶ διεκπεραιώσεως: ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Γραφεῖα συντάξεως ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ

Διευθύνουσιν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων:

I. M. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑΝ Πάτρας

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ΔΙΑΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

Ὅταν ἄτομόν τι ἔχει κατορθώσῃ ν' ἀναγνωρίσῃ πᾶνθ' ὅσα ἀδικήματα ἐγκλείουσι αἱ σημεριναὶ διδασκαλῖαι· ὅταν ἔχει αἰσθανθῆ ὅλον τὸ βάρος τῶν κοινωνικῶν ἀδικιῶν· ὅταν ἔχει ἐννοήσῃ ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῆς λύπης τῆς ὁποίας πάσχει ὁ πένθος· ὅταν ἔχει κατορθώσῃ νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ παντὸς ὅπερ βραίνει ἀθλίως, χαμερπῶς, ἀτίμως, ὑποκριτικῶς ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ, καὶ ὅταν ἀνασῆ τὸν πέπλον τῆς δικαιοσύνης, τῆς εὐλικρινείας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἦναι ἢ ἐπαναστάτης.

Ἄλλ' ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ θεωρήσῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὴν ἐξέλιξιν τῆς μετὰ τὰς ἐπαναστάσεις τῆς, θὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἦναι ἐπαναστάτης, ὅτι πρέπει ὄχι μόνον νὰ πολεμήσῃ τὰ κακὰ, ἀτινα μᾶς κατατρῶγουν, ἀλλὰ ν' ἀναζητήσῃ μεταξὺ αὐτῶν τὰς αἰτίας ὅπως τὰς καταστρέψῃ.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀναζητῶν τὰς αἰτίας τῆς ἀθλιότητός μας θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι αὐταὶ μᾶς ὑποδουλῶνουν ὀλεθρίως καὶ ὅτι ἐν ἀποτέλεσμα γίνεται αἰτία τῶν δεινῶν μας.

Πράγματι θὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐὰν ὑπάρχωσι πτωχοὶ, προέρχεται διότι ὑπάρχωσι πλούσιοι, διότι τὸ κεφάλαιον δὲν εἶναι ἢ ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιοκτησίας, καθὼς ἡ ἰδιοκτησία εἶναι τῆς οἰκογενείας, ἥτις αὕτη μόνη δὲν εἶναι ἢ ἀποτέλεσμα τοῦ μεγάλου πρωταίτιου τῆς κοινωνικῆς ἀθλιότητος: τῆς ἐξουσίας.

Ὅταν συλλογισθῆ τοιοῦτρόπως ὁ ἄνθρωπος οὗτος, θὰ ἐννοήσῃ ὅτι πρέπει τὸ πᾶν νὰ προσβληθῆ καὶ τὸ πᾶν νὰ καταστραφῆ, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῆ τις νὰ κτυπήσῃ τὸ κεφάλαιον καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ δώσῃ κτύπημα ἀξίνης εἰς τὴν ἰδιο-

κτησίαν καὶ νὰ φεισθῆ τῆς οἰκογενείας, ὅχι πλέον ὅτι δὲν θὰ δυνηθῆ τις νὰ ὑποσκάψῃ εἰς τὰ θεμέλια τῆς τὴν τελευταίαν ταύτην χωρὶς νὰ κρημνίσῃ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰνάπαλιν.

Ὅθεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔσται σοσιαλιστῆς ἐλεύθερος καὶ ἐπομένως ἀδιάλλακτος:

Καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως.

ΑΜΑΘΕΙΑ

Ἡ ἀμάθεια εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐργατικὸν ἔχει λάθει μεγάλας διαστάσεις

Ἡ ἀμάθεια παρὰ τῷ ἐργάτῃ εἶναι τοσαύτη ὅση καὶ ἡ ἀθλιότης καὶ ἡ δυστυχία, ἥτις κατατρύχει αὐτόν.

Ἐν ὅσῳ ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀθλιότης ἐξακολουθεῖ νὰ παρακολουθῆ κατὰ πόδας καθ' ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ τὸν ἐργάτην, ἡ ἀμάθεια θὰ βασιλεύῃ παρ' αὐτῷ.

Ἡ κοινωνία οὐδὲως φροντίζει, ὡς νὰ μὴ εἶχε καθήκον, νὰ διευκολύνῃ παρὰ τοῖς τέκνοις τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ τὴν ἐκπαίδευσιν.

Διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐκπαίδευσιν παρὰ τοῖς τέκνοις τοῦ λαοῦ τοῦ ἐργατικοῦ ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ διευκολύνῃ πρῶτον τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ ἐργάτου.

Ὁ ἐργάτης σήμερον μὴ δυνάμενος ἐκ τοῦ γλυστοτάτου ἡμερομισθίου, τὸ ὅποιον λαμβάνει, ὡς ἀντάλλαγμα ἐκ τῆς πολυῦρου καὶ πολυμύχθου ἐργασίας του, νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογενεὴν του, ἀναγκάζεται ἐκὼν ἄκων, ἅμα τὰ τέκνα του ἐλθῶσιν εἰς ἡλικίαν μολὶς νὰ δυνανταὶ νὰ ἐργασθῶσιν, ὅπως τὰ θέτη εἰς ἐργασίαν τινα, ἵνα συνεισφέρωσι καὶ ταῦτα εἰς τὸν οἶκον τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των.

Ἡ ἀθλιότης, λοιπόν, καὶ ἡ ἀμάθεια εἶναι ἀλληλένδετα· διὰ νὰ ἐκλείψῃ τὸ ἐν πρέπει νὰ καταργηθῆ τὸ ἕτερον.

Ὅταν ὁ λαὸς παύσῃ νὰ εἶναι ἀμαθῆς, θὰ παύσῃ καὶ νὰ δυστυχῆ. Ὁ λαὸς παύσῃ νὰ εἶναι δούλος τῶν ἐκμεταλλεῶν.

Ἡ ἀμάθεια τοῦ δεσμεύει τὴν διάνοιαν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶναι δούλος, ἡμεροδούλος· δηλαδὴ ὅτι, ἡ κατάστασις του εἶναι χειροτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀρχαίου δούλου, ὅστις, ναὶ μὲν εὐρίσκετο ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς κυριαρχίας, ἀλλ' εἶχεν ἐξασφαλίσαι τὴν μέριμναν τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Ἡ ζωὴ του εἰς τὸν κύριόν του ἦτο πολῦτιμος· ἠναγκαζέτο νὰ τὸν τρέφῃ καλῶς, ὅπως καθίσταται ἱκανὸς δι' ἐργασίαν. Ἐν ᾧ σήμερον ὁ ἐργάτης ὄχι μόνον δὲν τρέφεται καλῶς, ἀλλὰ καὶ δὲν γινώρίζει ἐὰν τὴν αὔριον θὰ ἔχῃ ἐργασίαν, ἀκολουθῶς αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογενεὴν τοῦ ἄρτον.

Ἡ ἀμάθεια τυφλῶνει τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ νὰ φωτισθῆ τὸ πνεῦμα του πρέπει νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἀμαθῆς. Ὅταν παύσῃ ὁ ἐργάτης νὰ ἦναι ἀμαθῆς, θὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶναι δούλος. Καὶ ὅταν ἐν-

νόση ότι είναι δούλος, θά σπάση τὰς ἀλύσεις τῆς δουλείας.

Ἄλλα ὅπως καταστή τις ἀληθῶς ἐλεύθερος, πρέπει νὰ μεταβληθῇ ἄρδην ἡ παροῦσα κοινωνία.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ἑλλάς. Καμαρίζα (Λαυρίου). Δισχιλίοι ἐργάται, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰς τὸ ἐν Καμαρίζῃ τοῦ Λαυρίου μεταλλεῖον, ἐκήρυξαν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἀπεργίαν ζητοῦντες αὐξήσιν ἡμερομισθίου καὶ ἰδρυσιν νοσοκομείου καὶ φαρμακείου. Ἡ καταπίεσις ἦν ὑφίσταντο, ἡ ἄθλιότης καὶ ἡ δυστυχία, ἣτις ἐφθασεν εἰς τὸ ὑπέρτατον σημεῖον, τοὺς ἤναγκασε νὰ προβῶσιν εἰς τὸ διάδημα τοῦτο. Πρὸ δύο ἐβδομάδων ὁ αὐτόθι ἀνταποκριτὴς μας ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὅτι εἶχε παρὰ τῶν ἐργατῶν ἀποφασισθῆ τὸ τοιοῦτον· ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήσαμεν τὸ πρᾶγμα καὶ τόσον σπουδαῖον, διότι γνωρίζομεν ὅτι ὁ τράχυλος τοῦ Ἑλληνος ἐργάτου μόνον τὸν ζυγὸν τοῦ ἀντιθέτου πολιτικοῦ κόμματος δὲν ὑποφέρει, ἐκμεταλλευτικὸν ὅμως μόνον νὰ ὑπομένῃ γνωρίζει. Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐλήφθη ὀριστικὴ ἀπόφασις νὰ μὴ ἀναλάβωσι τὴν ἐπομενὴν ἡμέραν τὰς ἐργασίας των, ἐὰν δὲν εἰσηκούοντο πρότερον αἱ αἰτήσεις των. Ἦτο ἡ 9 1)2 π.μ. τῆς Δευτέρας καὶ οἱ ἐργάται συνεπυκνοῦντο πρὸ τοῦ οἰκήματος τῶν γραφείων τῆς διευθύνσεως, ζητοῦντες ν' ἀνακοινώσουσι νὰ παραπονᾶ των καὶ τὰς αἰτήσεις των. Ἐν τῷ μεταξύ εἰδοποιηθεὶς ὁ διευθύνων κ. Σερπιέρης καταφθάνει καὶ ἄρχονται οἱ ἐργάται ἐκθέτοντες τὰς αἰτήσεις των καὶ τὴν ἀπόφασίν των. Ἄλλ' ὁ κ. Σερπιέρης ἐφαίνετο μᾶλλον μὴ ἐνδίδων, μόνον τὴν αὐξήσιν τοῦ ἡμερομισθίου παραδεχθεὶς καὶ ταύτην ἐλαττωμένην κατὰ τι ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τῶν ἀπεργούντων ποσοῦ. Οἱ ἐργάται ἐζήτησαν 3,50 ὁ δὲ διευθύνων ἐπέμενε εἰς δραχ. 3,30. Ἐπῆλθεν ἡ μεσημβρία καὶ οἱ ἐργάται ἀπῆλθον νὰ γευματίωσι, ἀφ' οὗ ὁ διευθύνων κ. Σερπιέρης ὑπεσχέθη ὅτι μετὰ μεσημβρίαν θά σιζητηθῶσιν καὶ πάλιν αἱ αἰτήσεις των. Ἦτο σχεδὸν ἡ 2 ὥρα μ.μ. καὶ οἱ ἐργάται εὐρίσκοντο, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, καὶ πάλιν πρὸ τῶν γραφείων καὶ ἐζήτησαν νὰ εἰσέλθουν, ἐν ᾧ ὁ κ. Σερπιέρης ἔσωθεν συσκέπτετο περὶ τοῦ πρακτέου μετὰ τῶν μηχανικῶν Ραμπῶ, Παζερᾶλ καὶ Σαρπαντιῆ Ρουπέ, καὶ τῶν γεωμετρῶν καὶ ἐργοδηγῶν Φρειδερίκου Κανιᾶκ, Σάλτου, Γεωργίου Δορίγου καὶ Δελφός. Οἱ ἀπεργοῦντες ἤθελον νὰ εἰσέλθουν ἐπιμόνως, ἀλλ' οἱ στρατιῶται τοὺς ἀπαθοῦν ἐξερεθίζοντες αὐτούς. Αἶφνης ἀπὸ τοῦ γραφείου ρίπτεται εἰς πυροβολισμὸς, εἰς δ' ἐργάτης ἐξαπλοῦται χαμαὶ νεκρός. Τὸ πλῆθος ὡς ἐκ τούτου δὲν συγκρατεῖται πλέον. Μένεται κυριολεκτικῶς. Ρίπτει λίθους καὶ μεταλλεύματα κατὰ τοῦ γραφείου, εἰς δ' εὐρίσκονται ὁ διευθύνων κ.λ. Διὰ δυναμίτιδος ἀνατινάξει τὰς

ἀποθήκας τῶν ὑλικῶν, τὸ δὲ πῦρ μεταδίδεται εἰς τὸ ἔλαιον. Οἱ στρατιῶται πυροβολοῦν κατὰ τοῦ πλῆθους· φονεύονται δύο καὶ πολλοὶ τραυματίζονται, ἄλλοι μὲν βαρέως, ἄλλοι δ' ἐλαφρῶς. Οἱ ἀπεργοῦντες εἶτι περισσότερον ἐκμανέντες θέτουσι πῦρ πῦρ παντοῦ. Τὰ οἰκήματα τῆς ἐταιρίας ἀποτεφρῶνται. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἀναγκάζεται, νὰ τραπῆ εἰς φυγὴν. Ὁ κ. Σερπιέρης καὶ λοιποὶ σώζονται ἄλλοι μὲν τραπέντες εἰς φυγὴν ἄλλοι, δὲ μεταμφισθέντες. Τέλος ἐπεκράτησεν ἡσυχία. Οἱ ἐργάται ἔχουν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναλάβωσι τὰς ἐργασίας των, ἐὰν δὲν εἰσακουσθῶσιν αἱ αἰτήσεις των καὶ δὲν βελτιωθῇ ἡ θέσις των. Οὕτω συνέβησαν κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας αἱ σκηναὶ ἐν Λαυρίῳ.

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλον θά δημοσιευθῇ εἰς τρεῖς συνεχεῖς ἀριθμοὺς ὡς

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ
«ΕΡΓΑ ΠΑΤΡΩΝΩΝ»
Γ. Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Aux administrations des journaux «Le libertaire», «Les temps nouveaux», «La sociale», «La revue blanche», et «La plume» Paris—Notre adresse: Jean M. Manganaras, journal «Epi ta prosso» à Patras, Grece.

«les temps nouveau» Paris—J' ai bien regu. Veuillez s' il vous plait me signer par lapis coloré les chapitres les plus interessants pour transmission a mon journal.

Κ. Ζ. Πύλον. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγράφομεν ἄλλοτε εἰς τὸν «Σοσιαλιστὴν» τὰ ἐξῆς: Τὰ δύο-τρίτα τῆς σημερινῆς κοινωνίας οὐδὲν χρησίμον καὶ ὠφέλιμον παράγουν, διότι χρησιμεύουν νὰ ὑπηρετοῦν καὶ ἐκτελοῦν τὰς ὀρέξεις τῶν πλουσίων· μόνον ἡμισυ-τρίτον ἐργάζεται νὰ θρέψῃ τὸ ὑπολοίπονον ἕτερον ἡμισυ-τρίτον ἀφθόνως καὶ λίαν ἐστερημένως τὰ δύο καὶ ἡμισυ-τρίτα (δηλ. τὰ δύο-τρίτα τοῦ χρησιμεύουσι νὰ ὑπηρετοῦν τὰς ὀρέξεις τῶν πλουσίων, καὶ τὸ ἡμισυ-τρίτον, τρέφει ἅπασαν τὴν κοινωνίαν). Δηλαδή, τὸ ἡμισυ-τρίτον τῆς κοινωνίας λαμβάνει σχεδὸν ἅπασαν τὴν παραγωγὴν, ὅπως τρέφεται καὶ ἐνδύεται καὶ βιοῖ πολυτελῶς ἀποστερῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῆς κατοικίας ὄχι μόνον τὰ δύο-τρίτα, ἀπερ ὑπηρετοῦν αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμισυ-τρίτον, τὸ ὅποιον παράγει. Τὰ δύο ἡμισυ τρίτα ἐργάζονται καὶ στεροῦνται, ὅπως ἀπολαμβάνη τὸ ἡμισυ-τρίτον.

Ν. Μωραΐτην καὶ λοιπούς. Ἀθήνας. Ἀκριβῶς περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἔχομεν γράψῃ εἰς τοὺς «Νέους Καιροὺς» εἰς Παρισίους· ὅταν λάβωμεν ἀπάντησιν θά συμμορφωθῶμεν μὲ τὰ ἐν αὐτῇ γραφόμενα.

Δ. Ἄρνλ. Ἀθήνας. Γράψατέ μας ποῦ εὐρίσκεται ὁ Τάκης. Ἀποστείλλατέ του τὸ φύλλον.